

mifest üks hing, kes kõik laduwa ilma walude, mu-
rede, tühja waewade loorma enda pealt oli wiiska-
nud. Ei mite tasasemast väljanäitust, et siit elust
lahkumine mõitlemisel raskust tegi, oli tunda. —
Wiis, kuus miinutid läksid sügawas wailuses mööda.
Seal tõstis Keiser waatmist, kui oleks Ta seda
taewa poole seadnud ja selle peale, niisama suguse
rahuga, niisama liht kombel hakanud ta küsima: „Mis
„olete teie oma kuulamise-toruga“) leidnud? Koo-
„paid kopsudes?“ — „Ei,“ kostis arst, „kopsudes
on alwamine hakanud.“ — „Kuis oli teil julgust,
„mulle surmamõistmist nii wiidist kuulutada?“ —
„Majestät,“ ütles arst, „mul oli selle tarwis enam
„kui üks pöhi. Esiteks ja pääasjalikult täidan ma
„sellega üht Teile antud tõutust. Poolteist aasta
„eest ütlesite Teie mulle: Mina tahan et teie mulle
„täieliku tõe räägite ja kohalt sel ajal, kus seda
„wäga tarwis on. Se lugu on nüüd paraku lüäs.
„Aga ühtlase täidan ma ka ühe teise, ühe pühalikku
„kohuse riigivalitseja ja pereisa wastä. Teil on
„aga weel mõned tunnid elada. Teil on täis selge
„meelemõistus ja teate et sugugi lootust enam ei jää.
„Majestät tahawad neid tundist wiist tarwitada wiim-
„seks jutustamiseks Teie auujärje pärijaga. Wiit-
„maks olen ma Teie Majestätile tõe, täieliku tõe
„rääkinud, sest et ma Teid tunnen, sest et ma Teid

“) Üks arsti riistapuu, millega rinnatõbe põdewaid haiged läbi-
katsutakse.

„armastan.“ — Wäga rahuliku tähelepanemisega
kuulas Keiser seda jutu. Juba ei wõinud arst enam
oma pisaraid äraheelata. Kui Keiser seda nägi,
andis Ta temale lät ja ütles: „Ma tänan teid.“
— Jälle kadusid wailfult mitu miinutid. Siis ütles
Keiser: „kutsuge minu wanem poeg seie.“ Kui arst
seda käsku täitis, lisas Keiser niisamuti harilikku ealega
juure: „Ärge unustage mite minu teiste lastele teada
anda, minu poea Konstantinile. Aga ärge ehma-
tage mite Keiserina.“ — Tema ise awaldas oma
ligist eluotsa ellast armastatud poeale ja südamelikus
mures Keiserina pärast lisas Ta peale: „Ma loodan
„et sa emale midagi ei ütelnud, midagi ei saa üt-
„lema.“ — Sedasama muret jagas Suurwürötina
Maria Nikolajewna, kes kõigist haigekambri lige-
mal oli. Tema ütles arstile: „Kuda saame meis
ema ettevalmistama?“ — Aga kristlik abikaasa,
kristlik walitsejana oli juba kõige wasta valmistatud
ja Keiser ei pannud ka imeks, kui Ta Teda oma
woodi ees nägi. Et Keiserina olnud omal paigal,
lät, mis Temale südamega ühtlase oli antud, enda
pihus pidades. Keisri pihi-isa, niisamuti juba wal-
mis, ootas ligimail püha annetega. Pärast pühalikku
pihi ettevalmistamise palwede lugemist, läksid Keise-
rina ja Tsesarewits toast, kuhu nad pärast Sakra-
menti andmist tagasi tulid.

Kõik teised kõrge Keisrimaja liikmed ootasid, põh-
wili maa, ligemas toas haigekambri kõrwas Tema